

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Philippo II. Anicio, Probo, Olybrio, Perleonio Frangipanio, Habsbvirgio, Avstrio; Hispaniarum Regi Catholico, Potentissimo, & Inuictissimo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

PHILIPPO II.
ANICIO, PROBO,
OLYBRIO,
PERLEONIO FRANGIPANIO,
HABSBURGIO, AVSTRIO;

Hispaniarum Regi Catholico,
Potentissimo, & Inuictissimo.

D. ARNOLDVS VVION,
BELGA, DVACENSIS,
Monachus S. Benedicti de Mantua, Ord. S. BENEDICTI
Nigrorum, Congregationis Casinensis, aliàs
S. Iustinæ de Padua; S. F.

VAMQVAM ea est vere, atque
Catholicæ Fidei ratio, vt cum
rectè credere, ac sentire de
Deo, ipsumq; in omnibus spe-
ctandum, & amandum doceat,
tum omnium operum nostro-
rum, siue bonorum, siue malorum præmia in fu-
tura ac perpetua vita potissimum speranda, & ex-
spectanda præcipiat, tamen & eam iustissimi Dei
sui benignitatem agnoscit, per quam sicut inte-
gritate vitæ, boni à malis in præsentī vita diffe-

a 2 runt,

runt, ita & ab ijsdem quibusdam Diuinæ gratiæ donis, etiam in hoc mundo adhuc constituti discernuntur. Hinc illa non admirabilia solum, sed & stupenda facinora, atq; prodigia recensentur, quibus ab antiquis seculis amicos suos Deus illustres & gloriosos effecit. Hinc illa miraculorum, omnem humanæ naturæ vim excedens potentia; qua frequenter Sanctos suos præclaros, atque mirificos reddidit. Et licet huiuscemodi operationes non semper probitatem comitentur, quicumque tamen rectè, honestè, & cum virtute vitam agunt, consequitur eos quasi iuge conuiuium rectè factorum conscientia, quæ piorum animos mirificè delectat, recreat, ac lætitia continua perfundit. Vnde quo magis pietatem, & religionem colunt, suasque cogitationes, & consilia ad Deum sincerè referunt, eique se totos addicere student, eo abundantiori gaudio ac iucunditate eorum cordibus se Deus insinuat, delectationesque ac voluptates, quæ carnalem omnem sensum exsuperant, ingerit, in quibus colultrata Sanctorum mentes & inflammata, terrena omnia quantumuis sublimia facilè recusant, difficilia quæque & ardua, pro nihilo ducunt, mundanas omnes delectationes respuunt, ac fastidiunt, experti nimirum magnam multitudinem dulcedinis Domini, cuius iudicia desiderabilia super aurum & lapidem preciosum multum, & dul.

Psal. 30.

Psal. 18.

dulcedinis Domini, cuius iudicia desiderabilia super aurum & lapidem preciosum multum, & dul.

dulciora super mel, & fauum: Atque ita magis,
magisque in dies amore Dei flagrantēs quīeta,
placida, hilariq; mente, tanquam in portu tran-
quillissimo consistunt. At contra, non est pax
impijs, ait Dominus: Vnde videre est ipsos super-
bia vento tumidos, auaritia æstibus anhelos, iræ
facibus accensos, inuidiæ, libidinis, atque alio-
rum vitiorum monstris agitados, ac miserandum
in modum excruciatos, adeo ut nullum fretum,
nullus Euripus, tot motus, tantas, tamq; varias ha-
bere credendi sunt agitationes fluctuum, quot,
quantis, quamq; multiplicibus procellis, & tem-
pestatibus, impiorum pectora iactantur. Insu-
per quoniam attestante Propheta, displicet Deo
impius, & impietas eius, fit nonnunquam vt &
impietatis, simul & impiorum finem faciens, vna
cum impijs, omnem etiam eorum progeniem
euellat, & extinguat, dicente Psalmista: Fructum
eorum de terra perdes, & semen eorum à filijs
hominum. Hinc legimus per Prophetas suos
Deum prædixisse omnem posteritatem Hiero-
boam, Baasa, & Achab Regum Israel, fore deme-
tendam, & extirpandam. Aliquando vero etiam
non omnis familia penitus deleatur, tamen, vt ait
Ecclesiasticus: Nepotes impiorum non multipli-
cabuntur; interdum etiam quando Sacerdotij
functione, siue Regni gubernatione sublimati,
Deo morem gerere neglexerunt, iisdem honori-

a 3 bus

bus ac dignitatibus filijs eorum interdictum à Deo fuisse legimus, ac demum & in Patres im- probos, & in eorum posteros graues aliquando poenas fuisse constitutas reperimus, quæ omnia sacræ Scripturæ testificantur exemplis, Heli Sa- cerdotis, Ophni & Phinees filiorum eius, Saul primi Regis Israel, & Giezi ministri Elisæi. Ex alia vero parte de illis quorum est vita cum pietate coniuncta scriptum est: Beatus vir qui timet Dominum, potens in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicetur. Talis fuit A- braham, cui Deus non solum est pollicitus, sed & iurauit, quod benediceret ei, & multiplicaret semen eius sicut stellas cœli, & sicut arenam ma- ris. Talis, & Phinees filius Eleazari, filij Aaron Sacerdotis de quo Deus ait ad Moysen: Ecce do ei pacem fœderis mei, & erit tam ipsi & semi- ni eius pactum Sacerdotij sempiternum, quia ze- latus est pro Deo suo, & expiauit scelus filiorum Israel. Sic & Dauid vir secundum cor Dei, post plurima eaque maxima beneficia à Deo accepta, obtinuit etiam filijs suis regni hereditatem, & successionem in longinquum. Sic & multis alijs, qui studium suum in probitate posuerunt, maxi- mæ res summaque Imperia saepe credita fuerunt, in quibus administrandis cum haud dubium sua- rum virtutum specimen darent, regni guberna- cula filijs, ac posteris suis multis seculis prome- ruerunt.

Psal. 111.

Gen. 12.

13. 15.

17. 22.

Num.

25. 11.

2. Reg. 7.

fuerunt. Nostra etiam ætate non pauca cele-
bres Familiae numerantur, & illustres, quæ virtu-
tis ac dignitatis insignia, à maioribus accepta,
egregia cum laude retinent adhuc ac tuentur.
Inter quas præcipue fulget Principum Austri-
orum Familia nobilissima, Aviciorum antiquissi-
morum sanguine procreata, quorum virtus iam
inde ab eo tempore, quo summum, atque altissi-
mum Romane Reipublice gradum Consules ob-
tinebant cognita, maximisque, & grauissimis Rei-
publice causis spectatissima, atque in primis pro-
bata, varijs muneribus & honoribus, atque etiam
dignitate Consulari cohonestata legitur. De
hac autem Austriacorum illustrissima Familia,
nonnulla in subsequentijs, ne epistolæ limites
excedam, quomodo videlicet, quando, & à qui-
bus orta referatur, dicturus, non ab re me factu-
rum existimaui, si prius aliquid de operis inten-
tione, eiusdemque dedicacione præmittam. Sæ-
pius enim mihi animo voluenti, & ex Sanctissimi
P. N. BENEDICTI gloria, & Religionis eius
claritate delectationem capienti, in mentem ve-
niebat conscribere quasi quoddam Hyppomne-
ma, comprehensurum quotquot ex varijs Aucto-
ribus colligere potuissem, qui vel natalium glo-
riam, & stemmatum contemnentem, D. BENE-
DICTI Ordinem honoratum reddiderunt: vel
in ipso Ordine precibus, lachrymis, vigilijs, ac la-
boribus

boribus suis, & Ecclesie CHRISTI maximam
utilitatem & ornamentum, & sibiipsis, ac toti Or-
dini Monastico decus immortale pepererunt,
presertim cum multi ex ijs, qui cum eximia pieta-
te egregiam eruditionem coniunctam habebant,
Prælati ac Principes Ecclesie fuerint electi, Spe-
rabam quippe fore cum hæc sæpius & ipse lege-
rem, & de huiuscemodi rebus, sermonem inter a-
lios frequenter excitarem, ut eorum rebus præcla-
re gestis excitati, & ipsi ad virtutem accenderemur,
maioribusq; nostris dignos nos reddere studere-
mus, atq; ita in generatione metaphorica & spi-
rituali, compleretur id quod de sobole naturali
Tullius ait, videlicet. Quorum Patres aliqua gloria
prestituerunt, ij student plerumq; in eodem genere
laudis excellere. Itaq; (non enim penitus hæc me
spes deludit) cum ea que vndiq; collegeram aliquib.
ostendissem, non solum ipsi sunt ijs delectati, atq;
ad maiorem suorum imitationem inflammati, ve-
rum insuper quod in seipsis experiebantur, id in
alijs quoq; effici peroptauerunt. Quamobrem cum
alijs multis, & aliquot etiam Abbatibus re com-
municata, ij quorum consilio & auctoritate regi-
mur ea que conscripseram typis excludenda, & in
as incidenda statuerunt; rati nimirum ex huius-
modi lectione & intuitu, Omnipotentis Dei glo-
riam, D. BENEDICTI laudem, Ordinis Mo-
nastici decus, animarumque salutem prouehen-
dam.

dam. Tunc verò deligendus aliquis dicebatur cui
hęc inforberentur: ubi ego qui ex varijs auctori-
bus fidedignissimis certo didiceram, Principum
Austriarum Familiam nobilissimam & antiquis-
simam, eodem cum DI. BENEDICTO san-
guine prognatam, eandem omnibus anteferen-
dam asserens, sine maxima iniuria, alteri familiae
dedicari non posse affirmabam; nempe quod ma-
iorum claritas etiam pertineat ad posteros, qui-
bus utiq; prodesse debet, maiorum virtute parta
dignitas & gloria, praesertim cum hęc ipsa Au-
striaeorum Familia non solum à progenitorum
virtute ac dignitate non degeneret, sed insuper
in hoc tota semper incubuerit, & etiamnum in-
cumbat, ut patriam decus amplificet, quamque à
maioribus nobilitatem & gloriam accepit, non so-
lum tueatur ac conseruet, uerum etiam virtutibus
ac reb. gestis auctam, clariorem, & gloriosorem
posteritati tradat. Porro inter omnes domus Au-
striae Principes quis prior occurrere poterat, ac de-
bebat, quam PHILIPPVS II. Hispaniarum Rex
potentissimus, ac verè Catholicus; cuius & in me,
patriamq; meam, ac Congregationem Casinen-
sem, merita hoc sanè exigunt, ut eius nomen lucu-
brationi meae præfigentes, & nostræ in eum volun-
tatis, & grati animi significationem aliquam da-
remus. Quod enim ad me attinet, oriundus à Bel-
gis, natus, educatus, ac litteris imbutus sum in Co-
mitatus

clarius

mitatus

mitatus Flandria Ciuitate Duabo, quam singula-
ri beneuolentia ac munificentia tua beneficio
deuincire tibi uoluiti, dum erecto ibidem Gym-
nasio, atque litterarum omnium studijs introdu-
ctis, Academię & Vniuersitatis nomine celebrem
reddidisti, extructo & Collegio, quod ipso nomi-
ne scilicet Collegij Regij, humanitatis & libera-
litas Regis memoriam renouans, eandem etiam
posteris relinquet. Cuius beneuolentię ac bene-
ficentię nostri Ciues non inmemores, aut ingra-
ti, cum inter varios bellorum euentus ac tempe-
states, quę aliquot abhinc annis in Belgia defæ-
uierunt, & adhuc feruent, plurimę urbes, & Pro-
uincię non paucę ab obedientia tua desciscerent,
Duacenses nunquam imperium tuum recusantes,
se, atq; Urbem tue ditioni, & potestati subiectam,
& parentem adseruarunt. Interea ego, qui (si uol-
untas in Regem spectetur) nullum meorum po-
pularium mihi patior anteponi, ante oculos mi-
hi sæpe reducebam Diogenem illum Cynicum,
qui dum libertati urbis, quam incolerat, castris
circa collocatis, hostes imminerent, ciuibus mu-
nitionem ac defensionem parantibus, ad nullum
opus accitum se uideret, Dolum, quod ei domi-
ciliū erat, per plateas ciuitatis rotabat, & agita-
bat, simul asserens non conuenire, ut in tanta Ci-
uium fatigatione, ipse in otio persisteret, simulq;
in Ciues, & Ciuitatem animi sui iactantem de-
clarans:

211

clarans:

clarans: Itaq; cum illi quibus in me, atq; omnia mea
commisi dederim, ut, ut exiguus ille meus la-
bor in publicum prodiret, idem ut argumentum
voluntatis in te mea exstaret desideravi. Et qui-
dem, vel mea vnius causa, laborem hunc tibi con-
secrari, si nemo, ut opinor, negabit aequissimum;
multo magis id ipsum omnes, sine dubio compro-
babunt, si rationem addidero locorum & tempo-
rum, in quibus hic ingenij, siue laboris mei fructus
vel inchoatus, vel ad maturitatem est perductus.
In eodem autem loco, & D. BENEDICTO
nomen dedi, & ea que tibi nunc dedicamus com-
ponere cepi, scilicet Audemburgi, quod ditioris
tuę oppidum adiacet ciuitati Brugarum, que Phi-
lippum Autum tuum lucem hanc ingredientem
gremio & sinu suo exceperunt; At postquam vis
Hæretica sedem mutare compulisset, huic operi
superfedi, donec in Italiam profectus, maximo
Dei munere, ac RR. PP. Casinensium beneficio sin-
gulari, in ipsorum Congregationem sum admis-
sus. Hęc autem Casinensis Congregatio, quamuis
habeat multa Monasteria in prouincijs diuerso-
rum Principum, quorum fauore, patrocinio, ac tu-
tela, Monachi cum omni securitate quietam agunt
vitam; tamen si Monasteriorum numerum atten-
dentes, que a libet Principem seorsum, ac separa-
tim consideremus, plus tibi, quam alicui cetero-
rum se deuinctam Congregatio Casinensis fate-

ri debet, cum præter alia multa regna, & pro-
uincias, quæ diuersis in locis Imperio tuo parent,
etiam in Italia Regna Siciliae, ac Neapolis, nec-
non Ducatus Mediolanensis, tuæ ditioni sint su-
biecta, in quibus omnibus regionibus, cunctos
Ecclesiastici Ordinis ita beneuolentia comple-
cteris, patrocínio foues, protectione defendis,
vt cum alia quæque, quæ Christianum ac verè Ca-
tholicum Regem decent strenuè semper exsequa-
ris, tum in Religiosos omnes voluntate, ac pietate
nemini concedas. Igitur quemadmodum sangui-
nis, ac nobilitatis origo, quæ domui Austriacæ ea-
dem est cum D. Anicio BENEDICTO, suo iu-
re poscere noscebatur, vt Religionis D. BENE-
dicti stemma, alicui Principi Austriaco consecrare-
tur: Sic & merita tua quæ in me, meamque patriam,
ac Congregat. Casinensem, extant non vulgaria,
haud obscure præcipiebant, vt sub tuo potissimum
nomine in lucem proferretur. Verum dum caus-
as recenseo ob quas hæ nostræ lucubrationes in
tuo potissimum nomine apparere debeant, expe-
ctabit forsitan aliquis, vt quemadmodum plerique
in litteris dedicatorijs laudare consueuerunt
eos, quibus opera sua inscribunt; ita & ego Ani-
ciæ Familiæ virtutes prædicem, laudes efferam, en-
comia celebrem. Sed à me si quis ea exspectat, nã,
aut mecum ille sentit, qui immensum pelagus exi-
guo vase comprehendi posse existimet. M. Tullius

in Oratione pro Lege Manilia, maximis laudibus Pompeium extollens, nullam Orationem eius virtuti parem asserit: eximias etiam, & amplissimas in Iulium Cæsarem, in Oratione pro M. Marcello, laudes congerens, *Nullius, inquit, tantum est flumen ingenij, nulla discendi, aut scribendi tanta vis, tantaque copia, quæ non dicam exornare, sed enarrare C. Cæsar, res tuas gestas possit.* Hæc si de vno Imperatore, si de vno Ciue eloquentiæ parens protulit, ego conscius tenuitatis meæ, nonne silere melius esse duxero, quam non solum parum pro rei dignitate, sed & inornate loqui de præclarissima familia? Quæ enim est, vel fuit vnquam stirps, quæ sit non modo huic præferenda, sed vel cum ea conferenda? Quid habent, vel habuerunt ceteræ cognationes, qualescumq; tandem illæ sint, singularis ac præcipui, quod in hac florentissima familia desiderari possit? quod longè perfectius & nobilius in ea non inueniatur? Nam si generis antiquitas spectetur, quænam hodie familia reperitur antiquior? Mille enim & nongenti anni sunt, cum hæc nobilissima familia floret, aliosq; assiduè ex alijs viros clarissimos, ac Principes, perpetua quadam serie propagat. Siue ea requirantur quæ delectent tam viros fortes & auidos gloriæ bellicæ, quam sapientes, & cupidos Vrbanis splendoris, nihil sanè hac familia præstantius ac locupletius. De qua S. Hieron. in epist.

epist. 8. ad Demetriadem, *Illustris, inquit, Anicio-
rum sanguinis genus, in quo aut nullus, aut rarus,
non meruit Consulatum.* Protulit hæc familia Ro-
manos Imperatores quatuordecim, & nunc etiam
Imperij Rom. fasces tenet. Permulti etiam Re-
ges, Duces, Principes, alijq; viri præclarissimi ex ea
prodierunt, qui domi, militiæque, terra, marique,
res maximas, maxima virtute, ac felicitate gesse-
runt. Si vero & à diuitijs ac tectis magnificis laus
aliqua petenda cuiquam videatur, cui in hac re
Anicia Austriaca domus concesserit? Addamus
quod Cassiodorus ille Magnus lib. 10. variarum,
epist. 11. & 12. dicit: *Erant iam in prouerbio opes,
ædificiorum moles, ut splendor ædium Familia Ani-
ciana. Hinc Secundinus ad Augustinum; Ego nam-
que fateor, non tali diligentia, nec industria Anicia-
ne domus micare marmora, quanta tua scripta præ-
lucent eloquentia.* Si morum integritate, ac san-
ctimonia vitæ veram verè laudem metiamur, fuit
hæc familia illustrata non tantum Consulibus, &
Imperatoribus; sed & nobilitatavtriusque sexus
Martyribus; inter quos Sanctorum Symmachus,
& Seuerinus Boetius, viri Consulares, omniq;ue
scientia præditi: Monachorumque gregis Pro-
tomartyr egregius, Sanctus Placidus Abbas, cum
Fratribus, & Sorore, alijque non pauci; adeo ut
complures ex ea profapia, vel martyrij titulo, vel
in quocumq; laudabili instituto viuendi, sanctio-
ris

ris vitæ gratia in Sanctorum Catalogum sunt re-
lati. Quod si doctrinarum decus expetimus, vt de
reliquis taceam, quid gloriosius illis Ecclesiæ lu-
minibus S. Gregorio Magno, Diuo Ambrosio, &
B. Thoma Aquinate? Si Ecclesiasticæ dignitatis
gloriam querimus, nonnullos commemorauimus,
& si alios adhuc enumerare vellemus, permulto
bis suppeterent, Episcopi, & Archiepiscopi, Sum-
mi Pontifices etiam, ac S. R. E. Cardinales, è qui-
bus etiam nunc duo sunt superstes, Albertus Impe-
ratoris nepos, filius, ac frater, Regni Portugalliæ co-
lumen, & Andreas Tyrolense decus. Demum si il-
lud vitæ genus extollimus, quo instinctu quodam
diuino homines ingenium, ocium, & contempla-
tionem adamantes mentem efferunt, & eam à cu-
ris rerum labentium auocatam, ad diuinas & eter-
nas conuertunt, quid S. P. N. BENEDICTO
splendidius? Hęc igitur omnia si consideremus,
quod nomen vnquam in orbe terrarum clarius ex-
stitisse dicemus? quam domum, aut profapiam in-
ueniemus, quæ cum Anicia progenie sit compa-
randa? Quis erit is, omnibus vel nature, vel doctri-
næ præsidij ad dicendum paratus, vel ad scriben-
dum expeditus Orator, qui dicendo, siue scriben-
do, huius nobilissimæ Familiæ laudes explicare
queat? Et tamen ad hęc omnia, adhuc alia que-
dam accedunt eximia, atq; Anicianæ Familiæ sin-
gularia. Licet enim ea quę supra diximus in am-
plissimis

plurimissimis sint ponenda laudibus, eiusmodi tamen sunt, ut si non omnia simul, eorum tamen multa Anicię stirpi, cum non paucis alijs familijs sint communia; quippe quod ex quocunque genere, atque instituto vitę gloriam quęsieris, multę familię ea recensere queant, propter quę & ipsorum genus eximijs laudibus extollatur, ac nomen eternitati commendetur. At verò in Anicię progeniei laudibus, quid, quale, & quantum est illud, quod Anicius Iulianus, exemplis maiorum suorum incensus, cum nihil obscurum, aut inane cogitaret, sed excelfo animo alta peteret, illustratęque plenaque dignitatis & glorię, id pręstitit, ut non solum pręclaram suorum progenitorum laudem retineret, verum insuper, ut primus ex familijs Consularibus Christi fidem amplexus, novum, atque omnium pręcipuum decus in Aniciorum prosapiam inferret? Qua de re Prudentius aduersus Symmachum sic ait:

Fertur enim ante alios generosus Anicius Urbis

Illustrasse caput, sic se Roma inclyta iacet. &c.

Pręterea, & illud Anicię familię est singulare, quod suprad. Anicij Iuliani duo ex filio nepotes, nō minus Auitę virtutis æmuli, quam Paternarum diuitiarum hęredes, exemplo nunquam antea audito, postea nunquam viso, imo & eodem anno ac die Consules creati fuerunt, de quibus Claudianus Panegyricum canens inter cętera sic inquit:

Iam

*Iam noua Germanis vestigia torqueat annus,
Consulibus, letique petant exordia menses.*

Et ad finem:

*Omni nobilior lustro tibi gloria soli
Contigit: exactum numquam memorata per auum,
Germanos habuisse Duces.*

Quodque Aniciæ Familiæ maiori laudi est tribuendum, meritis id Patris Probi, de Imperio Romano optimè meriti consecutos esse fratres adolescentes, idem Claudianus pluribus tradit. De hac autem antiquissima, & nobilissima familia R.P. Cæsar Baronius nonnulla scribit Annal. Eccles. tomo 4. circa libri finem, quæ hic recensere longum esset. Non enim institui Aniciæ domus celebrare encomium, cui nec Demosthenes par fortasse fuerit; quare mihi satis erit leuiter hæc attigisse, & quasi intento digito præcipua capita indicasse, vnde potissimum summæ, singulares, ac propriæ huius Illustrissimæ familiæ laudes existunt. Quamobrem nullus æquus censor negabit plurimos ex Anicia familia, varijs, ijsque maximis honoribus, ac dignitatibus, tum Ecclesiasticis, tum Ciuilibus iure optimo fuisse decoratos, atque rebus præclarè gestis id maximè demeruisse, vt ex ea multorum populorum moderatores eligerentur, multiq; ex ea in multas Prouincias dominationem haberent; quinimo cum & Romana Respublica, atq; adeo Ecclesia

b Catho-

Catholica, horum fuerit opibus magnopere sustentata, ac præclaris uirtutibus illustrata, merito, & nonnullos de eadem familia ad Imperij Romani fastigium fuisse subleuatos. Vnde postquam munus eligendi Romanorum Imperatorem ad Germanos Principes fuit delatum, Diuino consilio factum existimo, ut duo fratres Anicij, Comitis Auentini filij (de quibus infra in Genealogia Austriaca dicemus) in Germaniam uenirent, ibique sedes, ac domicilia collocarent: neque solum agros frugiferos, Villas magnificas, possessiones uberrimas, optimaque, & feracissima prædia compararent, sed & illius populi animos sibi deuincirent, ac insuper ad honorem, gradumque Comitis, quem Romæ habebant, etiam in Germania, Comitis, Ducis, atque Archiducis nomen, & administrationem adiungerent, ac demum Imperij Romani gubernacula denuò tractarent. In hanc sententiam R.D. Gilbertus Genebrardus publicus Hebraicæ linguæ professor Parisijs, diuinitus accidisse scribit, ut quo tempore Ottomannorum, Christianæ Reipubl. perniciosissimum Imperium, exoriebatur; eodem etiam Austriacam Aniciam progeniem in Germania extulisse, quæ successu temporis Romani Imperij, Regnorum Hungariæ, Boiemiæ, ac demum Hispaniæ, atque aliorum Regnorum, & Prouinciarum habenas adepta, Turcarum imma-

nes

nes vires refrenaret, & furentes impetus retardaret: hoc ipsum prouidente, videlicet, Diuina bonitate, quæ iam inde ab incunabulis Ecclesiæ militantis semper nouis morbis, noua remedia subministrare consuevit. Sicut enim Anicia familia, omnibus familijs Consularibus laudem hanc præripuit, vt omnium prima Christi fidem susciperet: ita & in eadem semper conseruanda, familijs quibuscumque antecellit: quippe quæ à maioribus sibi traditam religionem non solum summa firmitate, ac constantia perpetuo retinuit, sed & in hoc omnem operam posuit, & ponit, vt eadem apud alios vera, sinceraq; permaneat; atq; ij qui à recta credendi semita deflexerunt in eam reuertentur, seq; recipiant ad Ecclesiæ Orthodoxæ societatem, & vnitatem. Quare credendum existimo, præclarissimam Aniciorum progeniē, diuino planè consilio in plures familias sparsam, atque diductam, vt à stirpe generis, ac feminis, quam plurimis populorum rectoribus, integra illa, & incorrupta Religio, quæ in progenitoribus fuerat ingeneraretur: itemq; credendum, eandem profapiam Diuina prouidentia latissimè fufam, ac per diuersas regiones propagatam, ut inde in varijs Orbis partibus posterij ad suscipiendam magno animo religionis nostræ defensionē exsuscitarentur. Sed vt redeam ad id vnde cepi, tametsi & bonis & malis propriam, nulloq; fine terminan-

dam mercedem, in futuro seculo Deus repositus
Psal. 5. rit, tamen quia ut ait Propheta: *Odit Deus omnes*
Psal. 14. *qui operantur iniquitatem.* Et contra, *Beneplacitum*
est Domino super timentes eum. Atque ut alibi le-
1. Reg. 2. gitur: *Quicumque honorificauerit me, dicit Dominus,*
glorificabo eum; qui autem contemnunt me, erunt igno-
biles: Ea propter quemadmodum inter bonos,
& malos, dum lucis huius vsura fruuntur, maxi-
ma est morum differentia; ita frequenter inue-
nitur in vtrisque, etiam in hoc mundo, non par-
ua diuinæ retributionis dissimilitudo. Hinc ali-
quando Deus, & à malis, dum adhuc inter ho-
mines agunt, pœnas repetit, & bonis varia dona,
gratiasque largitur, idque plerumque etiam eo
consilio fit, ut mali resipiscant, & se ad frugem
bonam recipiant; boni vero maiores progressus
in virtutibus faciant, & magis, ac magis ad aman-
dum Deum accendantur, atque interim adim-
Psal. 57. pleatur, quod ait Psalmista: *Et dicet homo si uti-*
que est fructus iusto, utique est Deus iudicans eos in
terra. Atque licet hæc sacras euoluenti Scriptu-
ras, luce Meridiana clariora reddantur, fieri ta-
men solet, ut nostrorum temporum additis exem-
plis, ea memoriæ tenacius infigi, atque effia-
cius inde affectus moueri conspiciantur:
Quamobrem, ut præsens aliquod, atque viuum
proborum exemplum adscribatur, vnicum Anicie
familie non modo grauissimum, atque præstantis-
simum,

tissimum, sed etiam instar omnium esse puto. in qua familia, siue procreationem naturalem, siue generationem spiritualem attendas, iam tot seculis fuit, & etiam nunc est cernere, tanquam in Arbore aspectu iucundissima, toto anni tempore, alios fructus mites iam, & ad maturitatem perductos, alios maturescentes, alios pubentes adhuc, & in primum florem se intendentes; adeo vt quam maximè, ac præcipuè in hanc familiam quadrare videatur id quod ait Propheta: *Beatus vir qui timet Dominum: in mandatis eius uolet nimis. Potens in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicetur.* Ex hac familia cum tibi nasci contigerit, PHILIPPE Rex potentissimè, idemq; verè Catholicè, gaude tanto Dei beneficio, nec enim in minimis ponendum est claris ortum esse natalibus, quod virtus quædam procreationis in sobolem infundi, & permulti ex parentib. cum vita, quædam etiam generositatis initia, & virtutis igniculos accipere credantur, quibus non mediocriter ad patrium decus amplificandum incendantur. Atque cum hac de causa letus, ipse tibi de tua prosapia gratulabere, simul etiam exiguum hunc nostri laboris fætum gratum tibi fore uehementer confido; præsertim, cum in me, & in Casinensem Congregationem vniuersam tuis exigentibus meritis, opus hoc qualecunque, tibi potissimum debeat. Itaque qui-

Psal. 112.

MVTO

b 3 bus

bus de causis tibi præ cæteris has lucubrationes
offerre ausi fuimus, eisdem adductum iri te, nihil
ambigimus, vt eas in lucem sub Augusti nominis
tui præsidio tutelaq; prodijisse patiaris. Quæ cum
gloriosissimam tuorum Progenitorum memo-
riam, non sine magna delectatione subinde re-
fricabunt, tum multò magis exultabis, quod
Deus eam tibi mentem dederit, qua ad omnem
virtutem propensus, in tuis cogitationibus hanc
primam, & antiquissimam haberes, nihil vt age-
res, quod ab honesto dissideret, nihil vt in om-
ni vita præter decus, & antiqua maiorum tuorum
instituta animo agitares. Quibus cogitationi-
bus, ac curis sedulo intentus, adspirante Diui-
na bonitate, id consecutus es, vt ad ornamen-
ta quælibet, quæ tibi à maioribus tuis omni de-
core affluentibus abundè suppetunt, ipse quo-
que non parua, nec pauca adiungeres, quæ ad po-
steritatem redundarent, vtpotè qui nobilitatem,
& gloriam à maioribus acceptam, multis acces-
sionibus tradis insigniter posteritati cumulatam.
Pro hac autem eximia in te Diuina liberalitate,
maximas Deo agendas esse gratias intelligens,
æquum est, vt & Sanctis. **BENEDICTO** non
parum te debere fatearis. Namq; credendum est,
pro illa charitate quæ Beatos ne tum quidem de-
serit, cum spes & fides suam finem consecutæ
deficiunt, credendum dico est, **D. BENEDI-**
CTVM

CTVM è Cœlo in suos intuentem, assiduè hoc
à Deo precibus exorare, vt eadem cum ipso stir-
pe procreati, per maiorum suorum vestigia gra-
diantur, vtque in vero DEI cultu, non tantum
ipsi se, populosq; suos contineant; verumetiam
Catholicæ Fidei defensionem, & amplificatio-
nem, primam sibi omnium rerum putent. His au-
tem D. BENEDICTI precationibus, quis du-
bitet, obsecrationes suas adiungere, alios com-
plures Sanctos, vel ob coniunctionem sanguinis,
ab D. BENEDICTI consanguineis acce-
ptam, vel ob generationem spiritualem, ab ipso
met S. BENEDICTO exortam, eiusdemq; ve-
stigijs impressam, & consignatam? Quamobrem,
cum pro tua in Deum Religione, in Diuos reue-
rentia, in Ecclesiasticos veneratione, atque in Ca-
tholicos omnes voluntate, omnibus, omni offi-
cio, ac pietate satisfacere studeas, conficitur, vt
ij, qui D. BENEDICTI institutum amplexati,
in ipsius familiam spiritualem, atque a deo in stir-
pem Aniciam Metaphoricè sunt inserti, non
immeritò beneuolentiam quandam, atque gra-
tiam singularem apud te, sibi polliceantur.
Inter quos Casinensis Congregatio non iniuria
primum sibi locum vendicat, quod nimirum in
D. BENEDICTI Patria sit orta, & in ea Mona-
steria, aliaque loca succèsserit, quæ Sanctus ipse,
vel exstruxit, vel incoluit, vel editis ante, siue post

mortem miraculis, gratissima sibi demonstrauit.
Hac autem præclara de te existimatione, multis
in Casinensem Congregationem officijs, ac me-
ritis confirmata, tuaque in ipsam beneuolentia
hucusque satis explorata, gratias tibi agit quam
potest maximas; & minimè dubitat, quin conse-
quenti quoque tempore, in eam beneficia confe-
rendo, & ipsam deuincire tibi arctius, & magis;
ac magis D. BENEDICTO, Mauro, Placido,
alijsque tuæ profapiæ Sanctis quamplurimis gra-
tificari desideres. Quorum omnium Sanctorum
meritis & precibus, eadem Casinensis Congre-
gatio subnixæ, & ipsa assiduè efflagitat, vt Deus
immortalis ad sui nominis gloriam, & Ecclesiæ
Catholicæ firmamentum, quamdiutissimè Maie-
statem Tuam tueatur incolumem; ac demum
post annos adhuc plurimos in Rempublicam
Christianam feliciter insumptos, multorum Re-
gnorum Diademata, quibus in hac vita meritò
refulget, cum Coronis cœlestibus & æternis
commutans, vnà cum Sanctissimo P. N. BENE-
DICTO, reliquisque Sanctis, regno perpetuò
beatissimam, ac gloriosissimam efficiat.

DE

DE

DE